

**DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT**

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 Oslo

Deres ref.
13/3134

Vår ref.
13/5157 EP HEA/jcn

Dato
04.09.2013

Forslag til nytt Europaparlaments- og rådsdirektiv om pakkereiser mv. COM (2013) 512

Vi viser til Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementets brev 18. juli 2013 vedrørende ovennevnte.

Det er positivt at EU nå tar sikte på å bringe de kontraktsrettslige reglene om pakkereiser mer i samsvar med utviklingen som har vært innenfor denne sektoren de siste 20 årene. Dagens direktiv, fra 1990, er bare i begrenset grad egnet til å møte utfordringene som har oppstått i forbindelse med nye salgskanaler som internett og endringer i forbrukervaner hvor den reisende selv i større grad setter sammen ulike elementer av sitt ferieprodukt. Dette kan medføre at den reisende ikke vil nyte godt av det vernet som gjeldende pakkereisedirektiv gir ved de tradisjonelle pakkereisene.

Gjeldende direktiv 90/314/EØF gir beskyttelse til den reisende når denne er en «forbruker» slik dette begrepet er definert i direktivet artikkel 2 nr. 4. Dette forbrukerbegrepet avviker i betydelig grad fra det som de siste årene er blitt benyttet i EUs rettsakter på forbrukerområdet. I Europakommisjonens forslag til nytt pakkereisedirektiv, COM (2013) 512, er forbrukerbegrepet erstattet med et annet begrep for kontraktspotparten – «reisende» eller «traveller» i den engelske språkversjonen. Det følger av definisjonen i forslaget artikkel 3 nr. 6 at dette begrepet i utgangspunktet også omfatter forretningsreisende. Etter Justis- og beredskapsdepartementets syn kan det spørres om det er hensiktsmessig å inkludere forretningsreisende i virkeområdet for direktivet når dette etter forslaget er preseptorisk til vern av den reisende, jf. forslaget artikkel 21 nr. 2. Gjeldende pakkereiselov er kun preseptorisk til vern av kunden når reisen hovedsakelig er til

personlig bruk for kunden, jf. loven § 1-2. En utvidelse av den preseptorisk vernede personkretsen i tråd med direktivforslaget synes å bryte med systematikken i norsk kontraktsrett hvor preseptorisk lovgivning i hovedsak er forbeholdt forbrukerforhold. Vi mener på denne bakgrunn at det er grunn til å vurdere om man fra norsk side bør gå inn for å begrense direktivets virkeområde til kun å omfatte kontrakter hvor den ene parten er å anse som en forbruker slik dette begrepet oppfattes i rettsakter på forbrukerområdet, eksempelvis i direktiv 2011/83/EU om forbrukerrettigheter artikkel 2 nr. 1.

Med hilsen

Johannes Eriksen e.f.
fung. lovrådgiver

Hans Kaiser
rådgiver